

mønt, at argumentere for, at det skal ophæves. Der kan også være vigtige grunde, som vi ser det i Kristeligt Folkeparti, til at argumentere for, at det skal fastholdes. Partiet har endnu ikke truffet beslutning herom. Det sker først i forbindelse med vores landsmøde på lørdag.

Men vi har lagt vægt på i hele den tid, der er gået, siden statsministeren tilkendegav, at nu skal danskerne til stemmeurnerne og stemme om det danske forbehold, at belyse såvel fordele som ulemper ved at ophæve euroforbeholdet. Det i sig selv er jo lidt af en opgave, for de fordele, som nogle synes der er, kan være ulemper for andre. Men jeg er lige ved at sige, at vi på mange måder har fundet fælles fodslag også i en analyse, men hvor vi så vægter de forskellige dele forskelligt, når vi skal komme frem til en konklusion, der betyder enten ja eller nej til at ophæve forbeholdet.

En fælles valuta, euroen, vil være med til at lette samhandelen mellem de forskellige eurolande. Det erkender vi. Den kan også være med til at fremme investeringerne i Euroland og turismen, om man vil, fordi omkostningerne ved veksling og ved valutakursusikkerheden mindskes.

Det er jo nogle af de hårde økonomiske argumenter, der også er blevet fremført i debatten her i dag, og som gør, at jeg synes, det er fair nok at sige, at der kan være økonomiske fordele ved at gå med i euroen fra dansk side. Men jeg synes også, at disse fordele kan diskuteres. Og senest er de jo blevet nuanceret med det diskussionsoplæg, som vismændene er kommet frem med her i dag, og hvor de siger, at de økonomiske gevinster er små og de er usikre, og det får i hvert fald Kristeligt Folkeparti til at konkludere, at det ikke specielt er de økonomiske argumenter, der vejer tungt, sådan set hverken for det ene eller det andet.

Et andet argument i samme boldgade er alligevel, at vi ved at være med i euroen kan mindske en eventuel valutaspøkelsermulighed mod den danske krone. Her vil jeg sige, at den danske krone jo ikke står frit svævende i forhold til eurolandene i dag. Vi er med i ERM II-aftalen, og den aftale vil efter vores opfattelse selvfølgelig fortsætte efter et eventuelt nej ved folkeafstemningen den 28. september.

Det andet argument, som taler for en dansk deltagelse, er, at eurolandene samlet vil kunne reagere på de økonomiske udsving, som rammer hele Unionen, og det er jo da naturligvis et argument, som kan veje til fordel for euroen.

Men samtidig er det jo også et argument, som baserer sig på, at EU-landene og i særdeleshed eurolandene har en meget høj grad af konvergens, at de forskellige økonomier er samordnede, ellers vil anslag mod eurolandene, valutamæssige spekulationer osv., ramme på anden vis alligevel, når de nu ikke kan gøre det på valutakurserne.

Og dér må man sige, at eurolandene jo i dag rent faktisk har en noget forskellig økonomisk udvikling, at konvergens er til at overse i dag, selv om den bestemt er blevet bedre, og at budgetdisciplinen i de forskellige lande heller ikke altid er, som det måtte være ønskeligt.

Så det, som vi tillægger stor betydning i vurderingen af hele ØMU-projektet og af dansk deltagelse i euroen som sådan, er også: Hvilke politiske udviklingstræk tegner der sig for Den Økonomiske og Monetære Union og for en eventuel dansk deltagelse heri?

Her mener vi, at man er nødt til at se folkeafstemningen den 28. september også i relation til, hvad der i øvrigt pågår af diskussioner i Unionen, f.eks. det, der bliver drøftet på den regeringskonference, som forventes at føre til en ny traktat i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Nice til december. Vi ved, at lande under regeringskonferencen har fremført ønsker om større beslutningseffektivitet på en række områder, som kan være med til at få EU-landenes økonomier bundet tættere sammen, at man drøfter flertalsafgørelser på arbejdsmarkedsområdet, socialområdet og skatteområdet, alt sammen – som vi vurderer det i Kristeligt Folkeparti – med sigte på at sikre de politiske styringsinstrumenter, der er nødvendige for i højere grad at gøre Den Økonomiske og Monetære Union og euroen som fælles valuta til en succes.

De synspunkter, jeg her fremdrager, og som kan trække, jeg havde nær sagt i to retninger, nemlig både i retning af et ja og et nej til euroen, har jeg fremdraget, fordi det er de overvejelser, vi gør os i diskussionerne i Kristeligt Folkeparti. Og uanset om det bliver et ja eller et nej til euroen ved folkeafstemningen den 28. september, så vil det selvfølgelig få konsekvenser for Danmark, men jeg tror også, at det vil være lidt svært for nogen overhovedet at sige præcis hvilke konsekvenser.

Vi tror, hverken et ja eller et nej vil være en katastrofe for Danmark, og det er også derfor, vi jo sådan set i partiet og i folketingsgruppen i særdeleshed lever vældig godt med, at vi altså